jaargang 30 nummer 4 – oktober 2010

House for sale

Villa Lila gooit het hoofd in de schoot

Lang wordt er al gesproken over een verhuizing van Villa Lila, maar het wil niet vlotten met het vinden van een geschikte en betaalbare locatie.
In juli organiseert het Villabestuur een bijeenkomst om alle belangstellenden te informeren over de stand van zaken. Het bestuur windt er geen doekjes meer om.
Het homohuis wordt verkocht ook al is er geen nieuw pand voor de Nijmeegse homobeweging. Het pand staat te koop vanaf 1 juli. Het wordt een bewogen bijeenkomst.
Inmiddels is besloten dat het pand tot 1 januari 2011 in gebruik blijft.
In deze PINK spreekt wethouder Henk Beerten over het homohuis, formuleert COC Nijmegen in haar algemene ledenvergadering haar standpunt en volgt hieronder een verslag van de informatiebijeenkomst van Villa Lila.

Maandag 12 juli is de Foyer van Villa Lila vol met bezorgde mensen. Iedereen wil weten waarom het bestuur van Villa Lila het huis wil verkopen. Er hangt een "geladen" sfeer.
De verkoop is een omstreden besluit. Vooral onder de vaste gebruikers van het pand. Elk heeft een ander en eigen perspectief. Sommige villavrijwilligers hebben zich bij de situatie neergelegd. Enkele pogingen om het bestuur tot uitstel of tot overdracht te bewegen stranden op dramatische wijze. Stranden ze op onwil? Op vastberadenheid? Op geloof in een andere Villa die er alleen kan komen door nu alles in de uitverkoop te doen? Op verwijten van omkoping? Of op gekwetste ego's?

Niels Spierings schetst de geschiedenis van de 'task force' die de afgelopen jaren alles gedaan heeft om de Villa voor de toekomst veilig te stellen. Een andere locatie zoeken was daarbij het uitgangspunt. Nu dit niet lukt, ziet het bestuur maar een uitweg: de Villa verkopen, de lening aflossen en het restant beheren in een fonds; eventueel voor nieuwe huisvesting later en elders. Uitstel van verkoop is volgens Niels niet gewenst.

Na verkoop van het pand moet er een 'roze raad' komen die het resterende kapitaal beheert en plannen voor de besteding van het geld dient te beoordelen. 'Wij passen daar niet in' zegt hij over het bestuur van Villa Lila. "Tot 1 januari zijn de ruimtes nog beschikbaar voor de huurders en gebruikers, mits de gemeente de extra onkosten financiert. Dat is dus nog niet rond."

Een eerste vraag uit de zaal betreft de verkoop. In de media is namelijk gemeld dat Villa Lila al verkocht is ! "Dat is niet het geval. Er zijn wel besprekingen met één partij die het pand graag wil kopen voor dagactiviteiten. En dat betekent dat de avondactiviteiten van de huidige gebruikers gehandhaafd kunnen blijven."

Peter van Loon (oud voorzitter COC Nijmegen) vraagt het woord en meldt dat St. Vrienden van het GACH een lening en een financieel advies aan Villa Lila heeft gegeven. Ook het COC Nijmegen heeft geld geleend aan Villa Lila. Tot Peters verbazing heeft Villa Lila onlangs het geleende geld terug gestort en niets met de financiële adviezen gedaan. Daaruit kan blijken dat de financiële nood niet zo groot is. Waarom dan toch verkopen?
"Het financieel draagvlak voor deze Villa is weg. Als we doorgaan, gaan we failliet. Deze Villa past niet meer in deze tijd en voldoet niet meer aan de behoefte van de huurders. Alleen een nieuwe plek kan er voor zorgen dat we los komen van de oude problemen." Aldus Niels Spierings."
Mogelijk dat zo'n breuk een nieuw begin inluidt; zeker is dat echter niet.

Adri van Hout, penningmeester Villa Lila,verklaart dat na de koop en verkoop van de Mythe er een restschuld is overgebleven. De rentelast drukt nu, met een slechte exploitatie, zwaar op de begroting. De hulp van COC Nijmegen en St. vrienden van het GACH, zijn een tijdelijke oplossing voor dit structurele probleem. Daarnaast is het beheer in oude vorm niet langer mogelijk. Gesubsidieerde banen verdwijnen als sneeuw voor de zon.

COC en Dito! zijn al maanden op de hoogte van deze situatie, zo betoogt het Villabestuur. COC voorzitter, Herman Janssen meldt dat het COC de Villa niet in de steek laat.
"Wij willen de Villa niet failliet laten gaan."

Niels Spierings bezweert alle pogingen om Villa Lila open te houden met de stelling: "Het wordt toch niet meer dan tot 1 januari 2011."

Daarop volgt een kentering in het debat. Er is sprake van een groep die bereid is de bestuurlijke verantwoordelijkheid over te nemen. Als dat zo is, wil het COC dit ondersteunen, aldus Herman Janssen. Vervolgens wordt gevraagd hoe hard die toezegging is, wie het zijn, en hoeveel geld ze meenemen? Peter van Loon meldt dat een groep bestaande uit Guus Rieter, Hans Geveling, Paul Tummers en John van den Broek hiertoe bereid zijn en dat er een bedrag van EUR 15000 beschikbaar kan komen. Peter van Loon stelt dat 1 juli het slechtst denkbare moment is om dit pand te verkopen. Vervolgens komt de vraag hoe de verkoop in zijn werk gaat en of er tegen elke prijs verkocht wordt. Adri van Hout licht toe dat de verkoop via een inschrijving met een verantwoorde minimumprijs zal gebeuren. Nogmaals wordt gevraagd of de Villa bereid is meer tijd te nemen, waarop het antwoord wederom ontkennend is.

Na een korte pauze blijken de kaarten nogmaals geschud. Jos Kocken (een van de oprichters van Villa Lila) hanteert een andere invalshoek en wijst op het feit dat de Villa in een moeilijke fase verkeert en constateert dat er een voorstel is van een club wijze mensen die wel gelegenheid zien om de Villa voort te zetten. Hij pleit ervoor hen een kans te geven. Daarvoor is uitstel van verkoop wel noodzakelijk. Dit overgangsbestuur wil er zelfs geld in steken om meer tijd te kopen om andere ideeën uit te werken.

Niels Spierings: "Ik hoop dat die wijze mannen opstaan mèt een plan. Een zinkend schip overdragen aan anderen zonder plan is onverantwoord. We moeten daarom toch verkopen!"

Peter van Loon acht het cruciaal dat het jaarlijks exploitatietekort 5 tot 10 duizend euro bedraagt.
"Dit geeft voor mij aan dat het probleem helemaal niet zo groot is, en dat als de penningmeester daadwerkelijk wat met mijn adviezen had gedaan, er geen exploitatietekort hoeft te zijn.

Peter van Loon constateert dat het huidige bestuur haar taak: huisvesting bieden aan de holebi-beweging niet kan of wil uitoefenen. "Blijkbaar achten zij zichzelf daartoe niet capabel. Laat anderen het daarom svp overnemen." Adri van Hout reageert verontwaardigd om de suggestie van een incapabel bestuur.

Niels Spierings komt nu tot een conclusie. "Het proces is al zolang duidelijk en kent maar één uitkomst. En dat is de verkoop van dit pand."

Nogmaals volgt er een protest. Tom Huntink formuleert dit als volgt. "De mensen zijn het volgens mij niet eens met jullie besluit. Neem svp meer tijd om meer draagvlak voor deze conclusie te creëren. Kunnen we daarover stemmen?"
Een stemming vindt het Villabestuur niet nodig.
"Villa Lila is een stichting, die geeft hier en nu informatie en is niet afhankelijk van een goedkeuring van een vergadering."

Na afloop van deze bijeenkomst wordt er flink gediscussieerd. Analyses, acceptatie en zelfs berusting. Volharding, boosheid en verwijten zijn niet van de lucht.
Iemand constateert: 'het lijkt wel het COC'. Refererend aan de tijd dat een ledenvergadering van het COC echt stevig discussieerde over zaken en beslissingen nam op democratische wijze. Het COC is echter een vereniging en geen stichting.

De eenheid van de holebi-beweging is na deze informatiebijeenkomst ver te zoeken. Het onderling vertrouwen is beschadigd. De basis voor een gemeenschappelijke oplossing is verzwakt. Het zal veel creativiteit, diplomatie en geduld vergen om deze belemmeringen en problemen op te lossen.

[BvD]

Pink is een uitgave van COC Nijmegen

Hoofdredactie
Bart van Dam

Opmaak
IS-ontwerp / Ingrid Sewpersad

Redacteuren
Rogier Crijns, Joost Hermus, Michel Kiel, Marc van Unen

Medewerkenden
John van den Broek, Sander Hagenbeek, Herman Janssen, Linda van der Leest, Peter van Loon, Cees van der Pluijm, Edwin de Vaal

Drukwerk & Distributie
Benda – Wijchen

Redactieadres
In de Betouwstraat 9
6511 GA Nijmegen
info@cocnijmegen.nl

advertentie

BENDA drukkers

NIEUW!

Nu verkrijgbaar bij
BENDA drukkers
groot formaat posters
en bouwtekeningen in kleur
en zwart/wit geprint
met watervaste inkt.

bijsterhuizen 20-20 | 6604 lj wijchen
T 024 - 3771188 F 024 - 3790339
E info@benda.nl W www.benda.nl

Koninklijke onderscheiding voor Adri van Hout

Het heeft Hare Majesteit behaagd:

Adri van Hout kreeg tijdens de Roze Woensdag een lintje voor zijn verdiensten voor NATRES en voor zijn verdiensten als penningmeester of penningmeester/secretaris van COC Nijmegen, COC Nederland, de HIV vereniging afdeling Gelderland, de HIV Vereniging Nederland, Villa Lila en de Roze Jonker.

Vrijwel overal is Adri gedurende de maximale zittingstermijn actief geweest, of nog actief. Adri is precies 20 jaar actief in de LGBT beweging. Voor de buitenwereld op de achtergrond, intern vaak van vitaal belang. Het voorstel voor de Koninklijke Onderscheiding is door vrijwel alle organisaties voornoemd ondersteund, ook door Henk Krol (Gay Krant / SVGK). De onderscheiding is uitgereikt door burgemeester Thom de Graaf in het bijzijn van homoburgemeesters.

Een verslaggever van 4-daagse TV interviewt de gelauwerde Adri van Hout. (Foto BvD)

COC Nijmegen jubileum in 2011

Volgend jaar viert COC Nijmegen haar achtste jubileum. De club bestaat dan 40 jaar.

Het bestuur van COC Nijmegen speelt nu al met ambitieuze ideeën om dit jubileum te vieren.
Deze sluiten aan bij tal van eveneens jubilerende activiteiten zoals 15 jaar Dalesprijs, 10 jaar Café Dapper en 10 jaar homohuwelijk.

Daarnaast vind de club het tijd worden voor een Nijmeegse homomonument of plaquette.
Tevens wordt gedacht aan een megaKiss en een landelijk Transfestival.

Wie nog meer of andere ideeën heeft, kan deze indienen bij het bestuur van COC Nijmegen.

COC-bestuurslid Nijmegen vaart mee

COC-boot in Canal Parade

Op de COC-boot vaart Linda van der Leest, bestuurslid COC Nijmegen de Canal Parade mee. Feests ondanks de stromende regen.

Ben je nog NOOIT naar de Canal Parade geweest? Een uitroep die ik al een aantal jaren hoor. Een evenement dat je volgens de meeste gays toch echt wel eens van dichtbij moet hebben gezien. Maar menig poll op internet stipte de reden van mijn afwezigheid aan met de vraag: Draagt de Canal Parade bij aan de emancipatie van homo's? Afgaande op de beelden van tv, ben ik het nooit persoonlijk gaan onderzoeken. De compilaties van de botenparade op het journaal gaven wel een gezellig beeld met boten vol bijzonder uitgedoste dansende mensen, maar behalve het positieve van de zichtbaarheid, zag ik toch ook vooral veel stereotypen over deze feestende massa bewaarheid.

Dit jaar was het dan zo ver! Als bestuurslid van het COC werd ik uitgenodigd om met de boot van COC Nederland mee te varen. Een mogelijkheid om mensen van andere COC-verenigingen te ontmoeten, om te laten zien dat ook dames in het bestuur van het COC hun steentje bijdragen en om heel Nederland door spandoeken te attenderen op het werk van het COC. En natuurlijk ben ik altijd in voor een feestje!
Al vroeg zaten we fris en fruitig in de trein naar Amsterdam, samen met vele andere roze Nijmegenaren, om vervolgens om 13u al compleet verzopen op onze boot te arriveren. Maar de steengoede muziek van ons dj's, de grote roze olifant en het gezellige proosten in onze doorzichtige poncho's brachten de sfeer er goed in.

Om 14.15u dreven we de grachten in en tot we er om 17.30 weer uit dreven was onze boot een grote dampende feestende bedoening. Ik heb mijn ogen uitgekeken: 380.000 mensen, rijen dik langs de kant, verdiepingen hoog uit ramen hangend, op balkons en op daken zwaaiend. We zagen de meest bizarre outfits, hetero's en homo's hand in hand, lachende jongeren, bejaarden en jonge gezinnen met kinderen, spandoeken, overal regenboogvlaggen en zelfs roze aangeklede gebouwen. En iedereen in een opperbeste feeststemming ondanks de stromende regen!
Met leuzen over weigerambtenaren, homoseksualiteit in het onderwijs (De Roze Olifant!), homogerelateerd geweld, en een bisschop die homo's hostie weigert etc., toonde onze boot de menigte met welke thema's het COC zich allemaal bezig houdt. Maar er waren vele andere deelnemers met een boodschap; een Christelijke boot, een moslimboot en een Joodse boot. Homo's met een verstandelijke beperking, travestieten en transseksuelen, homo's jonger dan 16 jaar, Poolse homo's, de Nederlandse Spoorwegen, een boot met aandacht voor HIV/aids en zelfs voor het eerst een Afrikaanse boot.
Ook de de televisie-uitzendingen over de Canal Parade toonden gelukkig deze veelzijdigheid aan boten.
Het maatschappelijke thema van het evenement en de wereldwijde belangstelling kwam zeker aan bod naast de uitbundigheid van het feest en de vele BN'ers. De sfeer van de Canal Parade is inderdaad iets dat je zeker een keertje moet beleven en ik ben inmiddels van mening dat het zeker bij draagt aan de tolerantie van iedereen die anders is. Tot volgend jaar in Amsterdam dus!

[LvdL]

Contactburo voor homomannen

Oude-Roze: voor oud én jong

Voor homomannen is het in het algemeen wat moeilijker om een geschikte vriend of partner te vinden. Bar, disco, sauna en "baan" zijn wel de meest bekende ontmoetingsplaatsen.
Ook de homosites op het internet kunnen op veel belangstelling rekenen. Maar niet iedereen vindt dit een geschikte manier om contacten aan te gaan. Er zijn echter voor homo's (oud én jong) niet veel andere gelegenheden om gevoelsgenoten te ontmoeten, terwijl zij daar wèl behoefte aan hebben. Ze kunnen nu terecht bij Oude-Roze. Rob Kragten is vanaf 12 februari 2010 de nieuwe eigenaar en veranderde de naam van Ouder Roze in Oude-Roze.

"Het contact- en relatiebureau richt zich nu op homo- en biseksuele mannen vanaf 18 jaar. Er is geen bovengrens. Oude-Roze heeft zijn bestaansrecht in de afgelopen jaren ruimschoots bewezen. Veel mannen hebben een vriend of partner gevonden via dit bureau. Ik verzorg de administratie alleen en kan er de nodige zorg aan besteden. Discretie en geheimhouding zijn gegarandeerd. Het bureau werkt met een advertentiesysteem. Van jou als deelnemer wordt een beschrijving (profiel) gemaakt waarin staat wie je bent en wat jij wilt, zoals uiterlijke kenmerken, karakter, interesses en hobby's, hoe jij je een relatie voorstelt, je motivatie om via Oude-Roze op zoek te gaan en op welke wijze jij daar invulling aan wil geven en natuurlijk ook wat voor man je zoekt. Je legt dit contact door te schrijven aan de man van jouw voorkeur en je stuurt die brief naar het bureau van Oude-Roze met het advertentie- nummer voorop de envelop. Jouw brief wordt ongeopend doorgestuurd.

Voor alle duidelijkheid; zelf het initiatief nemen is de basis van Oude-Roze. Ik selecteer niet, dat doe je zelf! Ik ondersteun slechts. Je maakt zelf je keuze en houdt daarbij rekening met de wensen van de anderen en van jezelf. Wanneer jij zelf niet schrijft, gebeurt er niets! Op welke wijze je een contact met een ander wilt invullen bepaal je samen met die ander! Oude-Roze is voor mij onbetaald vrijwilligerswerk en werkt op kostprijsbasis. Ik heb een fulltime baan en hoef niets aan het bureau te verdienen. Het kost mij wel de nodige tijd! De kosten van drukwerk, porto en van frequent adverteren (noodzakelijk om voldoende nieuwe aanmeldingen te krijgen) worden uit de inschrijfgelden betaald. Voor het 1e jaar bedraagt het inschrijfgeld € 119,00 (incl. 19% BTW). Daarna bedraagt het inschrijfgeld € 59,50 (incl. 19% BTW) per jaar."

Oude-Roze, tel. 06-2341.8060,
Postbus 209 2250 AE te Voorschoten
e-mail:info@oude-roze.nl
webpagina: www.oude-roze.nl

DE TUSSENBALANS

Edwin Tim de Vaal, roepnaam Edwin

Geboortedatum en plaats: 03 juni 1972 te Bussum
Opleiding: Mavo, Havo, VWO, Geneeskunde (UvA)
Beroep: Huisarts in Nijmegen
(Vrijwilligers-)werk: Voorzitter van Homo Volleybal Vereniging Keizer Karel Nijmegen (www.keizerkarel.com), Vaccinatiearts bij de Scorerstichting toen ik in A'dam woonde
Woonsituatie: getrouwd met Roland, 21 juni 2008.
Huiselijk ingesteld: Ik ben echt enorm huiselijk ingesteld !
Vrienden/vriendinnen: Ik ben in 2005 voor Roland vanuit Amsterdam naar Nijmegen verhuisd. Daar wonen nog vrienden van mij. Kennissen vind je zo weer in een nieuwe stad maar vrienden maken duurt wat langer. Vanuit Amsterdam heb ik via het volleyballen de mensen van Keizer Karel leren kennen. Zij zijn nu de basis van mijn vriendennetwerk hier.
Geloof: Geen, ik ben een Humanist die steeds reïncarneert.
Politieke voorkeur: D66, ik ben sinds 1 jaar lid.
Lengte:1,98 m
Gewicht: 92 kg
Vervoermiddel: blauwe Peugeot 307 cc, met het dak er af, super! En de fiets natuurlijk.
Hobby's: Volleybal, fitness, Star Trek, koken en reizen,
Favoriete literatuur: Ik ben veel te onrustig/ongeduldig voor het lezen van romans, maar ik lees wel graag non-fictie
Favoriete films: Beautiful thing , The Sweetest Thing en bijna alles van Star Trek
Favoriete muziek: Disco, vrolijke lalala muziek en de klassieke cd's van Roland
Welke kranten lees je: NRC Handelsblad
Favoriete omroep: Heb ik niet; ik kijk programma's en als ik moe ben zap ik
Favoriet vakantieoord: Zuidoost Azië, Spanje/Italië en Friesland
Favoriet eten: Aziatisch
Favoriete kleding: Spijkerbroek met een mooi overhemd
Uitgaan: de KissKiss, de Mets en stappen in Amsterdam (Amstel en de Prik)
Verslavingen: geen echte geloof ik, soms chocolade
Goede eigenschappen: Lief, warm, betrokken, optimistisch, vrolijk en ik schijn grappig te zijn
Slechte eigenschappen: te vaak plagen en soms te druk zijn (geen ADHD!).
Wat zie je als hoogtepunt in je leven: Eerste ontmoeting met Roland op de KissKiss, dat was liefde op het eerste gezicht!
En wat als dieptepunt: Tjee... euhm, nou die vergeet ik blijkbaar snel -> rasechte Optimist !
Bewondering voor: Pfff.... Ik bewonder niet snel iemand, net zoals ik niet snel iemand verafschuw. Maar mensen met een goed zelfinzicht kan ik wel bewonderen.
Hekel aan: Mensen die zich zelf fantastisch vinden, blabla hebben, moeilijk en belangrijk doen. Ook aan ruitenwissers die aan staan als het niet meer regent!
Val op: Slim(mer), lang (niet langer), slank, donkere krullen en mooie ogen.
Eerste homo/lesbische seksuele ervaring: Laten we zeggen dat ik niet laat was.
Heteroseksuele ervaring: ja toen ik 17 was, 4 maanden verkering met Jessica
Coming out: december 1992. Ik logeerde bij een vriendin Wageningen, bleek zij een huisgenoot te hebben: lang, slank en slim met donkere krullen, en homo... Mijn familie, inclusief grootouders reageerde super relaxed, er was eigenlijk niemand verbaasd.
In welke zin geëmancipeerd: Ik ben heel erg voor gelijkheid. Ook op mijn werk probeer ik de patiënten wat breder te laten denken, hoop ik.
Homo/lesbo bars: Leuk, maar ik denk dat er steeds minder behoefte aan is. Voordat er internet was ging je naar de homokroeg voor een kerel, nu log je in. Ik denk dat het gescheiden uitgaan terug zal lopen als gevolg van de steeds verdere integratie van homo's en lesbiennes in de maatschappij en de opkomst van Internet. Ik denk alleen niet dat het ooit helemaal zal verdwijnen. Het bier smaakt overal hetzelfde maar met een homo ouwehoert het nou eenmaal prettiger over die nieuwe jongen op de afdeling dan met een hetero.
Andere ontmoetingsgelegenheden: Sauna's, sexfeesten parkeerplaatsen e.d: ik ben geloof ik een van de weinigen die daar nog nooit geweest is.
Discriminatie ervaringen: Op de Mavo ben ik veel gepest omdat ik "anders" was
Potten/potenrammer ervaringen: geen
In voor park/baan, sauna's, blind dates of andere avonturen: nee
Waar ben je eigenlijk te veel mee bezig: Mijn werk en wat er allemaal bij komt kijken
En waar te weinig mee: met mijzelf en de dingen die om mij heen gebeuren

Debat over coördinatie en verantwoordelijkheid

COC-voorlichting blijft een 'must'

Dankzij het initiatief van het COC via het voorlichtingsteam homoseksualiteit kent voorlichting op Nijmeegse scholen een zodanige professionele aanpak, dat gemeentelijk beleid hierop kan blijven bouwen. Voorwaarde is een uitgebalanceerde, heldere verdeling van verantwoordelijkheden van betrokken instanties: gemeente, GGD en COC-werkgroep.
De voortrekkersrol in activiteiten door het COC-voorlichtingsteam moet volgens betrokkenen enigszins los gezien worden van de coördinerende taken, die volgens hen beter bij de GGD ondergebracht lijken.

Reden daarvoor is dat een GGD-coördinatieplatform over kortere lijnen naar de gemeente beschikt. Daarnaast beschikt de GGD over betere facilitering en bestaffing, die beslissingen over uitbreiding van voorlichtingsactiviteiten naar specifieke stakeholders en schoolgroepen vergemakkelijken.
Met de intentieverklaring van de Nijmeegse wethouder Beerten is een verhelderend debat over een optimale verdeling van verantwoordelijkheden, om tot nog succesvollere inzet van het COC-voorlichtingsteam op scholen te komen, in gang gezet. Doel van de gevoerde interviews met twee betrokkenen uit het voorlichtingsteam Herman Janssen (voorzitter COC) en Joris Blaauw (coördinator team voorlichting) is de professionaliteit in aanpak van het COC-voorlichtingsteam in het te voeren debat sterker onder de aandacht te brengen.

Welke doelgroepen bereiken jullie met welke voorlichtingsactiviteiten?
We gaan per deelteam naar verschillende schooltypen. Het betreft in overleg met locale docenten studenten van lerarenopleidingen / HAN, ROC, basisscholen en praktijkscholen en natuurlijk onze core business de middelbare scholen, alle laatstgenoemde met aparte benaderingswijzen. Het unieke is dat we klassen met vier voorlichters bezoeken en we met de groep zelfstandig kunnen werken zonder dat de docent daarbij aanwezig is. Het is als een van de vele COC-activiteiten nu al meer dan een decennium in werking, waarbij de focus in eerste aanleg niet op de seksuele gezondheidsaspecten, maar hoofdzakelijk op de omgangs- en acceptatieaspecten ligt.

Ligt aan die opzet nog een gedachte ten grondslag?
We werken in Nijmegen op basis van een concept dat onder de naam 'De heteroseksuele school' bekend staat. Centraal staat daarin de vrije associatie en de niet-normatieve aanpak in allerlei klassikale spel- en gespreksvormen.
Het zijn twee pedagogen (Jos Renkers en Nique Overbeek) die op basis van onderzoek deze werkwijze ontwikkeld hebben.
De werkwijze is dus wetenschappelijk verantwoord en ook door reflectie op mogelijke verbeterpunten in de laatste jaren nog sterker uitgebouwd. De methodes voor de basisscholen en laagste niveaus van het vmbo zijn ontwikkeld door studenten CMV.

Waarin verschilt de Nijmeegse aanpak van die van andere landelijke voorlichting over homoseksualiteit?
We investeren tijd en energie in het opleiden van onze voorlichters. Het hele voorlichtingsteam, dat voorlichting in Nijmegen en omgeving verzorgt bestaat uit 18 voorlichters en 2 coördinatoren. Met de voorlichters worden alle werkvormen doorgenomen in een trainingstraject van tenminste 3 locale en 1 landelijke bijeenkomst per jaar. Bovendien worden alle voorlichtingsactiviteiten in de groep teruggekoppeld.
De voorlichtingstraining – gebaseerd op een emancipatoir idee – kenmerkt zich door een serieuze maar ook ongedwongen sfeer. Een goede basis voor het werk binnen Nijmeegse scholen en speciale doelgroepen.

Wat is de rol van beide coördinatoren van het COC-voorlichtingsteam?
Zij zoeken contact met de scholen, stemmen met de scholen en klassendocenten de aanpak af, zij plannen de training en nemen het administratieve deel op zich.
En niet onbelangrijk: zij bewaken de teamspirit.
Kortom taken aan beide kanten van het spectrum van voorlichters en doelgroepen.
We zijn nu zo'n 15 jaar geleden met het project 'de heteroseksuele school' begonnen en hebben in die tijd een hele hoop expertise opgebouwd. Onze knowhow wordt continue gevoed en die kennis moet ook worden doorgegeven.

Zijn er nog specifieke doelgroepen, die jullie met je voorlichting in de komende jaren intensiever willen benaderen?
Omdat de voorlichtingsactiviteiten toch sterk op de doelgroep moet worden toegesneden, is het ons voornemen ons naast VWO, HAN, ROC en basisschool meer op VMBO- en HAVO-leerlingen te richten.
In de collegenota van de gemeente Nijmegen rond de rol van het COC-voorlichtingsteam worden weliswaar de Basisscholen (en ROC) als doelgroep genoemd, maar de organisatorische en financiële implicaties blijven nog enigszins in het vage.
De regie in de doelgroepbepaling, zou ons inziens het beste in handen van de GGD zijn. De GGD-coördinatie zou dan ook kunnen inventariseren welke groepen uit zorg en welzijn en bijv. groenscholen door het COC-voorlichtingsteam benaderd zouden kunnen worden. Wanneer we onze plannen in die richting willen realiseren, lijkt ons daarom naast vrijwillige man- en vrouwkracht ook een sterk uitgesproken gemeentelijke ondersteuning via de GGD noodzakelijk.

[RC]

Roze Woensdag 2010 [1]

Naast de Koninklijke Onderscheiding voor Adri van Hout wordt dit jaar door de organisatie van de Roze Woensdag voor het eerst de 'Roze Voorloper' uitgereikt. Die ging naar Eduard van Groenestein. Deze militair kwam als één van de eerste in 1957 uit de kast en was één van de grondleggers van de Stichting Homoseksualiteit en Krijgsmacht (SHK). (Foto: Alexander van Hoboken)

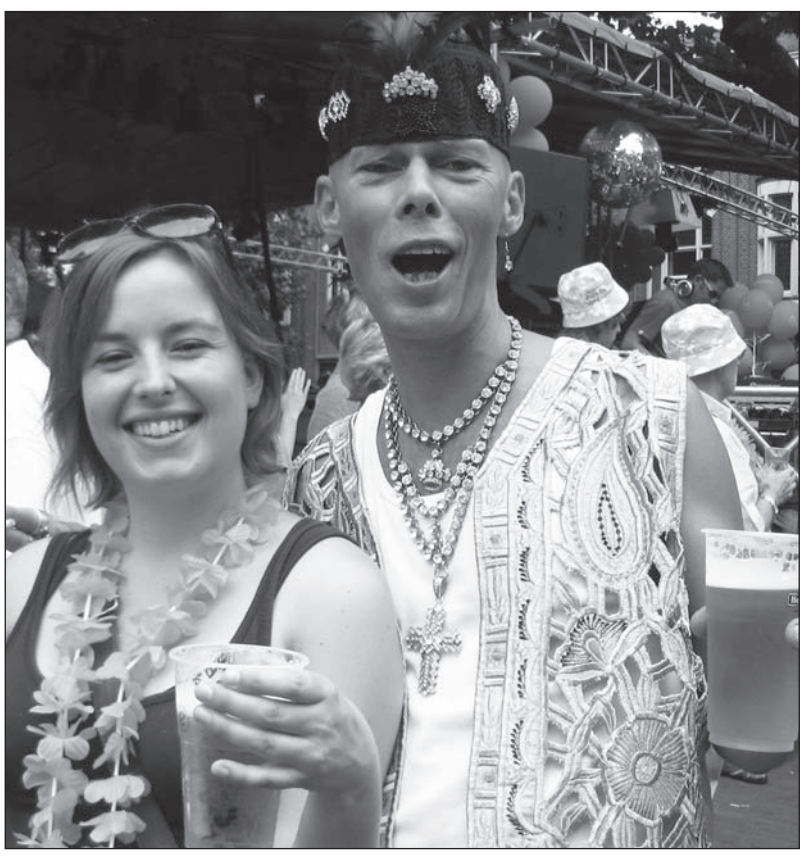

Enkele medewerkers van Villa Lila, Steffie en Elbert, toosten op de Roze Woensdag. (Foto BvD)

(Buiten)gewoon genieten — PINK CULINAIR

Erop uit dus! Het vraagt om een dagje naar buiten en dan natuurlijk de innerlijke mens versterken op één van de leukste zomerterrassen die Noord Brabant rijk is. In het piepkleine dorpje Linden, onder de rook van Cuijk, ligt 'jachthaven Brasker'. Voor deze editie brengen wij op deze zonnige zondag een bezoek aan mijn oude vriend Peter Hendriks. Peter die eerder restaurants als 't Wapen van Beers, Ruysdael, de Stadstuyn en de Karseboom' exploiteerde, heeft zijn maagzuur verdiende geld geïnvesteerd in een uitspanning bij de jachthaven onder de verrassende naam 'Terras Karseboom'.

Vandaag ben ik uitgenodigd door een goede vriendin, zij heeft ooit meegedaan met een bekende loterij en heeft zich toen niet laten afschepen met een emmertje ijs. We varen met de bijboot naar de jachthaven, het schip van de Princess de Lignac heeft – net als onze vriendschap – zoveel diepgang dat het de haven niet in kan. De havenmeester loods ons daarom naar de 'keet van Peet'. Geheel in de sfeer van het tegenwoordig zo trendy minimalisme heeft Peter zijn van steigerplanken gebouwde terras stijlvol aangekleed. Er is ook een overdekt gedeelte waar men bij regen droog kan dineren. Naast het terras staan diverse bolides geparkeerd waar ik als Groen Links stemmende subsidieslurper slechts van kan dromen. Verderop kun je voor € 2,00 per bezoek lang parkeren. Vandaag is het een feest der herkenning voor society minnend Nijmegen op het terras waar 'Arrow Jazz' vrij spel heeft. Het leuke is dat je ook gewoon in de zwembroek welkom bent. Tussen de vele bezoekers valt ook nog de zangeres van het brandende zand te ontwaren. Peter zwaait vanachter de pannen naar zijn gasten. Toch ontzettend knap dat je slechts met een kookplaatje en een oven op een niveau kan koken wat men van een restaurant verwacht. Kwaliteit voor een redelijke prijs, daar steekt Peter zijn handtas voor in het vuur. Zo kost een kogelbiefstuk met vers gebakken krieltjes en salade € 16,50.
De specialiteit is 'flamkuchen' (va € 9,50); een a la minute bereide 'tarte flambé' met crème frêche, kaas, tomaat, rucola en naar keuze een vlees/vis of groenten topping. Ex-vriend Ger doet de inkoop en selecteert daarbij eigenhandig streekproducten uit de regio (lees: supermarkt om de hoek) en vult daarnaast op geheel eigenwijze samen met Caroline de bediening in. Zonder gekheid; op het terras zit ook Martien Bos (cuisinier werkzaam voor H.M. de Koningin) te eten, dat zegt wel wat over de kwaliteit. We mogen antichambreren aan de bar en hebben inmiddels gezelschap gekregen van een Nijmeegse restaurateur. Flarden van het gesprek waaien onze kant op waardoor we makkelijk aan de praat raken. Robbert – de echtgenoot van Peter – schenkt ons een drankje in. De wijnen zijn net als in de Karseboom nog steeds van de Bruijn en het bier van Jac. Bongers. Vergunningtechnisch is er niet meer dan een pijpje bier, fris (€ 2,00) en een glaasje wijn (€ 3,00) toegestaan. Er is geen aperitief van alcoholische grondslag noch sterker. Behalve dan die Ierse fles voor in de gelijknamige koffie welke gretig aftrek vindt bij onze zangeres. Inmiddels zijn we toe aan het dessert; zelf gebakken Belgische wafel of appeltaart met vanille-ijs en slagroom (€ 4,50). Een kaasbordje of verse aardbeien behoren ook tot de mogelijkheden. Dit zomerterras is ook uitstekend bereikbaar per auto of fiets. Bij goed weer geopend van april tot en met september. Er zijn ligstoelen aanwezig en er is zwemgelegenheid in de buurt. Overnachten kan op de aanpalende camping 't Loo met gezellige grillkantine genaamd 'Pirates Beach' of motel van der Valk Cuijk.

Meer info en foto's: www.jachthavenbrasker.nl/inhoud/horeca.php

[SH]

Roze Woensdag 2010 [2]

Burgemeester Thom de Graaf verwelkomt de lopers tijdens de Roze Woensdag. Hij tapte er roze biertjes met enkele homoburgemeesters. *(Foto Alexander van Hoboken)*

Roze bloemenkransen kleuren de Roze Woensdag. Iedereen raakt eraan verslingerd. *(Foto BvD)*

Kandideer voor de Dalesprijs 2011

Op 29 januari 2011 wordt de Burgemeester Ien Dalesprijs uitgereikt. Kandidaten voor deze eervolle prijs kunnen aangemeld worden bij COC Nijmegen.

Deze prijs is bedoeld ter onderscheiding van vrouwen, mannen of organisaties die in het Rijk van Nijmegen op vrijwillige basis en op zeer persoonlijke en voorbeeldige wijze gestalte hebben gegeven aan artikel 1 van de Grondwet, het artikel dat het beginsel van non-discriminatie verwoordt. Gedacht wordt dus aan mensen die zich ondubbelzinnig en belangeloos inzetten voor de emancipatie van minderheden, voor de gelijke behandeling van achtergestelde groepen en/of voor de bestrijding van discriminatie in de breedste zin van het woord. De prijs is bedoeld voor personen of groepen in het Rijk van Nijmegen. De prijs wordt jaarlijks in januari uitgereikt. Bij de prijs hoort een oorkonde en een bedrag van € 500. De aanmelding van kandidaat-prijswinnaars is open tot 8 januari 2011 bij COC Nijmegen, In de Betouwstraat 9, 6511 GA Nijmegen, of info@cocnijmegen.nl

Artikel 1.
"Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan."

De aanmelding bestaat uit een motivatie met naam en adresgegevens van de kandidaat en degene die de kandidaat aanmeldt.

Onderzoek GayGelderland

Stichting GayGelderland heeft zich voorgenomen een onderzoek te doen naar de behoefte van roze mensen in de regio Arnhem-Nijmegen. Sinds afgelopen voorjaar bestaan er bijvoorbeeld geen discotheken meer, specifiek voor homo's en lesbo's in Arnhem en Nijmegen. Op een aantal café's, de Kiss Kiss Club en enkele andere feesten na is er in deze regio geen mogelijkheid meer om gay uit te gaan. Stichting GayGelderland wilde weten waarom. Er heeft een aantal maanden een enquête op de website van GayGelderland gestaan en er is volgens de stichting zéér veel respons op gekomen. Men is nu samen met de Universiteit van Utrecht bezig om de gegevens te analyseren. Binnenkort hoopt men daar meer informatie over te kunnen geven.

Meer info: www.gaygelderland.nl

Roze Netwerkborrel Arnhem

Na de eerste Roze Netwerkborrel in Nijmegen is snel het initiatief ontstaan om deze ook in Arnhem te organiseren. In maart 2010 was de eerste. Men is met een intiem gezelschap gestart. Dit om juist de kern van ondernemend Arnhem aan elkaar te koppelen. Na de eerste borrel in Arnhem wil men breder gaan kijken en wil men iedereen die ondernemend is in Arnhem, of juist in Arnhem een netwerk wil bouwen uitnodigen. Aanmelden kan via het contactformulier. Vermeld dat je voor de borrel in Arnhem uitgenodigd wilt worden.

Meer info: www.derozenetwerkborrel.nl

Vakantie – *Marc van Unen*

"Oost west thuis best" zul je mij niet zo snel horen zeggen. Je hebt mensen die halverwege een weekendje Antwerpen al amechtig naar huis gaan verlangen en via een storingsgevoelig wifi-netwerk in de lobby van hun hotel de hele zaterdagavond contact houden met het thuisfront via Hyves, Facebook en Gayromeo, om op zondagochtend luid snikkend bij grensovergang Hazeldonk zich op de Telegraaf van de dag ervoor te storten, daarbij kreten slakend als "de volgende keer gaan we gewoon een míddagje naar Düsseldorf, dan kunnen we voor RTL Boulevard weer thuis zijn!" Ik heb daar geen last van. Wat vakantie betreft ga ik het liefst zo vér mogelijk, zo váák mogelijk en, ik geef het eerlijk toe, zo luxe mogelijk. Vorig jaar stond Hawaii op het programma. Daar was het 12 uur vroeger (of later, daar ben ik de hele vakantie niet achter gekomen, waardoor ik ook nooit begreep of mijn vrienden hier een dag voor- of achterliepen), en de terugreis duurde zo onwaarschijnlijk lang dat ik de aanvechting kreeg om halverwege de vakantie alvast te beginnen met de terugtocht. Buiten dat ongemak genoot ik van het gevoel ver verwijderd van alles en iedereen te zijn. Een smartfoon heb ik niet, tot verbijstering van vele vrienden, de Hawaiian Standard is toch wat anders dan de Gelderlander dus de actualiteit ging volledig aan me voorbij. Heerlijk!
Dit jaar besloten mijn vriend en ik het eens anders aan te pakken. Waarom altijd vliegen als je ook met de auto weg kunt was het idee. Eerst een weekje naar Nice en vandaaruit in Toscane met vrienden een huis huren. Het viel me op dat anderen enthousiaster waren over het idee om met de auto naar Zuid-Europa te gaan dan ikzelf. Argumenten als "je kunt lekker in je eigen tempo reizen, stoppen wanneer je wilt, gezellig langs de Route du Soleil een zwetende boterham met wegvluchtende brie naar binnen werken" vond ik niet meteen als aanbevelingen klinken. Maar we hebben het toch gedaan en het werd een heerlijke vakantie.

In Nice wilden we de locale roze horeca gaan onderzoeken. Het bleek al gauw dat de teloorgang van roze kroegen en disco's niet alleen Nederland heeft getroffen. In de mondaine badplaats troffen we één kroegje aan waar een regenboogvlag kitting hing te wapperen. Dit tentje zat 100 meter van ons hotel, pál aan het strand op een toplocatie. Je zou denken dat 't daar elke avond toch met de benen buiten moest hangen. Helaas bestond de klandizie de eerste avonden uit de eigenaar, de barkeeper en de onvermijdelijke fag hag. Dit nodigde op zich al niet uit om naar binnen te gaan. De ietwat obscure muziek, ontbrekende verlichting en niet bepaald uitnodigende houding van de aanwezigen (ze zaten elke avond met de rug naar de openstaande terrasdeuren vooral elkaar te vermaken) deden ons keer op keer besluiten om een bezoekje nog maar een dag uit te stellen. Op dag vier was het kroegje echter gesloten en dat bleef het ook de rest van de vakantie. Ik vond dat op zich typisch. Zou er in een grote badplaats als Nice geen behoefte zijn aan een roze kroeg?
Nice is natuurlijk geen roze vakantiebestemming zoals Gran Canaria of Sitges. Vooral in Playa del Ingles en Maspalomas ontkom je niet aan de gayfriendly en "men only" resorts. Wat bij mij onmiddellijk de vraag oproept of er ook "women only" resorts bestaan, en of die hetzelfde karakter hebben als de mannelijke varianten.
Die resorts voldoen duidelijk aan een behoefte bij het roze publiek, al zal niet iedereen ervoor kiezen om een vakantie te boeken in een appartementencomplex waar de sling pontificaal naast het zwembad hangt, gelukkig wel afgedekt door wat palmen want je zou maar verbranden terwijl je in de ruggelingse hang ligt. Maar er zijn ook minder extreme vakantiecomplexen, waar je als roze landgenoot gezellig "entre nous" kunt zijn, mocht je dat willen. Mijn eigen vriend heeft daar minder behoefte aan dan ik. Het maakte hem ook op Hawaii niet uit dat we elke ochtend en avond het enige mannensetje waren in de ontbijt- of dinerzaal, of dat we elke keer met veel pijn en moeite een tweepersoonsbed moeten regelen in plaats van twee losse bedden, daarbij de gefronste wenkbrauwen, prevelende fatwa's en terugdeinzende baliemedewerkers negerend.

Om de vakantie dit jaar toch een roze tintje te geven hadden we na Nice een prachtig huis gehuurd met vrienden in Toscane, een hetero- en een homostel. Bovenop een heuvel, uitzicht over de cipressen en met een zwembad van bijkans olympische afmetingen. Het ontbrak ons aan niets, maar toch bedacht ik me bij thuiskomst dat we volgend jaar de auto weer laten staan en het vliegtuig nemen. Niet zozeer om een verre roze bestemming op te zoeken maar meer voor het comfort. Italië is een suicidaal land om auto te rijden (de nationale hobby daar is anderen van de weg af drukken met gebruik van flitsende koplampen en hysterisch getoeter), de broodjes uit de koelbox smaakten toch anders dan de door een subtiel blondgeverfde stewardess aangereikte mand, waarbij zij catatonisch prevelt "broodjes? Koffie? Thee? " en het duurde vooral ontzettend lang eer we de drieduizend kilometers hadden afgelegd.
Nu zijn er genoeg mensen die spugen op Schiphol en alle lange wachtrijen. Een manier om ergernis te voorkomen is te genieten van onverwachte gebeurtenissen. De mooiste overkwam mij twintig jaar geleden. Om één of andere reden moest ik toen met mijn koffer door de douane en beveiliging en ook in die tijd mocht je niet meer dan een vingerhoedje Timotei-shampoo, twee sloffen Vogue-menhol sigaretten en een nagelknippertje annex wasknijper door de security vervoeren. De meneer van de marechaussee, type streng, humorloos, kale kop en goedzittend uniform, zag bij het scannen van mijn koffer dat er ergens een schaartje in ronddoolde en die moest ik inleveren. In blinde paniek begon ik in mijn buitenmaatse reisvalies te graven terwijl de rij achter mij alengs langer werd. Na één blik in mijn koffer te hebben geworpen sprak de stoere bewaker de historische woorden "Ik zie het al, wij zijn zusters, we moeten elkaar steunen...loop maar door!" Tot op de dag van vandaag weet ik nog steeds niet wát hij in mijn koffer zag maar het blijft wel de mooiste roze vakantieherinnering aller tijden.

Mannenbar bestaat 12,5 jaar

Aanbellen bij Chaps

Een regenachtige avond, ik bel aan bij 'gay leather bar Chaps' en enkele tellen later wordt de deur geopend door de goedlachse eigenaar Marcel Lamers. Ik krijg een sleutel voor een locker zodat ik mijn jas en andere spullen veilig kan opbergen. Als ik aan de bar ga zitten zie ik links in de hoek een tv scherm waarop een pornofilm wordt vertoond. Achter me staat een vitrinekast met verkoopwaar: dildo's, cockringen en allerlei andere sex artikelen. Het is meteen duidelijk dat je hier niet komt om een krantje te lezen onder het genot van een koffie verkeerd. Chaps draait om mannen en sex, kort en krachtig.
In een interview met Marcel blik ik terug op de afgelopen jaren en krijg ik meer inzicht in het reilen en zeilen van Chaps.

Marcel: 'Zestien jaar geleden ben ik begonnen met discotheek My Way. Destijds had ik dezelfde doelgroep als 't Bakkertje. In drie jaar My Way heb ik vier eigenaren van 't Bakkertje overleefd'. Toch besloot Marcel om het over een hele andere boeg te gooien. 'De keuze voor Chaps is eigenlijk voortgekomen uit de leerfeesten die het COC Nijmegen destijds in Doornroosje organiseerde. Daarnaast heeft ook de sluiting van discotheek KK een rol gespeeld. Ik heb toen de knoop doorgehakt en ik heb My Way getransformeerd tot gay leather bar Chaps. Ik ben niet echt blij met de naam leerbar, maar het dekt de lading voor mijn doelgroep: mannen, een darkroom en de mogelijkheid om sex te hebben. Leer voert zeker niet de boventoon. Chaps is een mannenbar waar alles kan en mag'.
Chaps is begonnen in mei 1998 en bestaat nu dus ongeveer 12,5 jaar.
Was Chaps vanaf het begin succesvol?
Marcel: 'Chaps is nooit afgeladen vol, maar wel goed gevuld. Met uitzondering van olieparties, de Vierdaagse en andere speciale gelegenheden, want dan moet ik soms wel eens mannen de toegang weigeren omdat het te druk is'.

Doelgroepcafé
Merk je in de laatste jaren verschil?
Marcel: 'De opkomst van internet heeft geleid tot verschuivingen qua uitgaanspubliek. Veel jongeren zitten thuis achter de computer. Dat heeft volgens mij een negatieve invloed op de homo horeca. Dat zie je ook aan het teruglopende aantal gay café's in Nijmegen. Het is voor mij ook een nadeel dat café De Verjaardag gesloten is, want dat scheelt aantrekkingskracht. Hoe minder zaken, hoe minder aanloop. Chaps is wel het enige doelgroepcafé in Oost Nederland. Verder zit er niets meer in deze buurt. Mijn klandizie komt uit een straal van 60 kilometer rondom Nijmegen'.
Dat brengt ons op het publiek dat Chaps bezoekt. Marcel: 'Chaps wordt bezocht door mannen van 25 tot ... jaar. De gemiddelde leeftijd van bezoekers ligt rond 39 jaar. Omdat Chaps een behoorlijk seksueel karakter heeft lijkt het ook mannen af te schrikken. De drempel om binnen te komen lijkt hoog te zijn, maar het is gewoon een café waar meer kan en mag. Je kan een borrel komen drinken en als je wil dan kun je ook meer doen'.

Veiligheid
Ik las even een sanitaire pauze in en teruglopend vanaf het toilet kom ik langs de darkroom en een apart hoekje waar een sling hangt. Hoe zit het met de veiligheid en de hygiëne? Marcel: 'Ik heb een exploitatievergunning seksinrichting. Dat betekent dat ik gecontroleerd wordt door de GGD en de zedenpolitie. Wat de veiligheid betreft moet je aanbellen om binnen te komen. Bezoekers hoeven nooit lang buiten te wachten'.
Sinds september is Chaps een officiële safe sex zone. Safe sex zones worden aangewezen door het Aids Fonds, de Schorerstichting en de GGD. Dit betekent onder andere dat Chaps voortaan gratis condooms ontvangt ter verspreiding onder de klandizie.

Activiteiten
Chaps werkt al enkele jaren met vaste thema's. Marcel: 'Iedere maandag- en donderdagavond organiseer ik een avond waarop maximaal één kledingstuk gedragen mag worden (schoenen, t-shirts of slipjes). Deze avonden trekken vijftien tot twintig bezoekers. Iedere eerste, derde en vijfde zondagmiddag van de maand is er een jack off party, waarbij de dresscode maximaal één kledingstuk is. De drukst bezochte feesten zijn de olieparties. Ik organiseer vijf keer per jaar een olieparty op zondagmiddag en twee keer per jaar op vrijdagavond. Die parties worden bezocht door vijftig tot zeventig bezoekers en dan is de tent ook echt afgeladen vol'.

Voorlopig heeft Marcel geen nieuwe activiteiten op het programma staan. Er is ook weinig ruimte om grote activiteiten te organiseren. Marcel: 'Ik zou iets voor jongeren kunnen organiseren, maar de vraag is of daar behoefte aan is. En waar leg je de leeftijdsgrens dan, want i.v.m. mijn vergunning is de minimumleeftijd achttien jaar. Als COC of Dito! zich geroepen voelen dan heb ik ruimte in de aanbieding'.

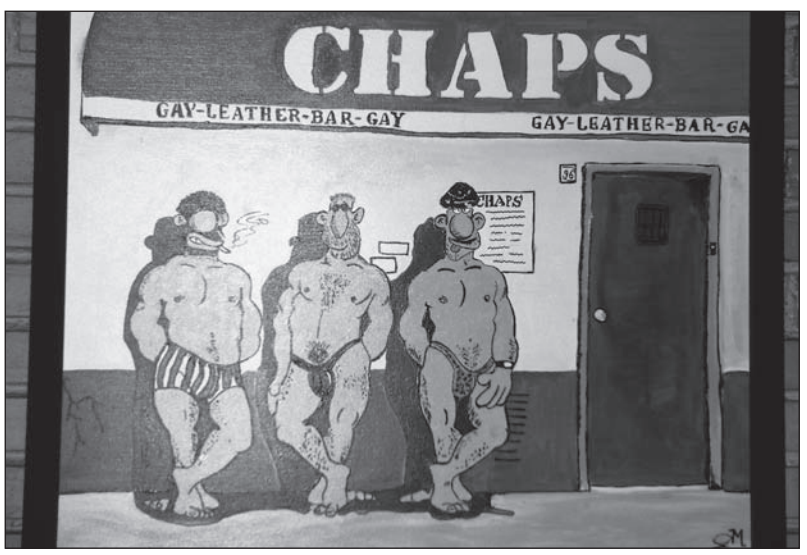

In Chaps is een minimum verbruik verplicht. Marcel: 'Ik hanteer een minimum verbruik van € 7,50. Op maandag- en donderdagavond vraag ik € 2,50 entree en daarnaast een minimum verbruik van € 7,50. Een voordeel is dat er nooit bonje is. Mijn bezoekers komen voor een drankje en/of om seks te hebben. Het voordeel is dat iedereen voor hetzelfde komt. Dat is een stuk makkelijker dan internet en het is een stuk veiliger dan het park'.

Samenwerking?
Hoe ervaart Marcel de samenwerking in roze Nijmegen? Marcel: 'Er is weinig samenwerking in de horeca, want we hebben allemaal een eigen doelgroep. Maar als het nodig is dan zijn we er wel voor elkaar. Samenwerking met het COC is er eigenlijk niet'. Hierover doorpratend vraag ik Marcel of hij iets van het COC verwacht. Marcel: 'Ik verwacht in ieder geval links op de COC website naar de homohoreca in Nijmegen. Wij zijn in feite het eerste aanspreekpunt voor veel homo's. De reden voor een ontbrekende samenwerking is waarschijnlijk ook dat besturen en vrijwilligers regelmatig wisselen. Een Roze Netwerkborrel is aardig bedacht, maar voor een horeca ondernemer is vrijdagmiddag een lastige middag. Het Roze Meifeest heeft dit jaar helemaal geen contact met mij gezocht. Het is leuk dat allerlei stichtingen hun eigen feestjes organiseren, maar dat doen Mets, Meermin en Chaps het hele jaar door'. Tenslotte vraag ik aan Marcel wat hij van de voorgenomen verkoop van Villa Lila vindt. Marcel: 'De samenwerking en de ondersteuning ontbraken en blijkbaar is er geen draagvlak meer om een roze pand in stand te houden. Wij zijn als horeca dag in dag uit beschikbaar voor de roze beweging, zonder afhankelijk te zijn van vrijwilligers'.

Chaps is op dinsdag en woensdag gesloten. Alle activiteiten zijn terug te vinden op de website: www.chaps-nijmegen.nl . Marcel (lachend): 'Mijn website is aan vernieuwing toe, maar de agenda klopt wel'.

[MK]

Van de Voorzitter

Wie is Mason

'Mason Wyler heeft HIV', aldus de kop van een nieuwsbericht op de site gay.eu. Allereerst rijst de vraag wie is Mason Wyler? De tweede vraag die naar boven komt, wat doet zijn HIV-status er toe?

De eerste vraag is eenvoudig te beantwoorden. Google even onder de naam Mason Wyler en snel genoeg zul je erachter komen dat hij een pornoacteur is, die een grootheid is binnen de 'gayporn industry'. Als je op zoek gaat naar homo-erotisch materiaal op het web, dan kun je eigenlijk niet om deze jongen heen. De tweede vraag vind ik interessanter, namelijk wat doet zijn HIV-status er toe? De reacties onder het nieuwsbericht op gay.eu geven verschillende antwoorden op deze vraag.

Laat ik voorop stellen dat over het algemeen deze reacties weinig verlicht, genuanceerd of verheven zijn. Zo ook het merendeel van de reacties bij dit bericht. Meestal bespaar ik me ook de energie om de waslijst aan hartenkreten, emoties en domme praat te lezen. Echter, hier werd ik wel getrokken door de reacties:

'Zonde, mja eigenschuld'
' tja is kut maar ja hij hoeft er niet aan dood te gaan he, dus blijkbaar kan ie lekker lang leve de lol bare neuken met andere hiv+ ers.'
'whahaha EIGE SCHULD! verdient ni beterXD'

Gelukkig kwamen er na enige tijd ook wat meer genuanceerdere reacties, maar dit verwoordt wel vaak het sentiment wanneer men hoort als iemand een HIV-besmetting heeft opgelopen: eigen schuld, dikke bult! Nogmaals: dit soort reacties op internet zijn weinig genuanceerd. Zeker bij de huidige generatie die gewend is om in soort 'waterachtige' stijl te reageren.

Dit laat onverlet dat ik duidelijk stelling neem tegen dit soort harde oordelen over personen die besmet raken. Ik weet niet hoe iemand besmet is geraakt en wat mij betreft doet dit volstrekt niet ter zake!

Jarenlang heb ik op Wereld Aidsdag samen met vrijwilligers van de HIV-vereniging Gelderland gecollecteerd voor het Aidsfonds. Aan hen heb ik ook nooit de vraag gesteld: *'Goh... had je het niet kunnen voorkomen?'* Het is niet aan mij of anderen om hen ter verantwoording te roepen. Bij hen heb ik enkel de last gezien die een HIV-besmetting met zich meebrengt: allerlei gezondheidsklachten, vechten tegen het stigma, psychosociale klachten, je levenlang medicatie slikken, medicatiemoeheid etc. etc.
Een deel dat de last extra vergroot zit er volgens mij in, dat deze personen zich continue afvragen of zij het niet hadden kunnen voorkomen. Het lijkt mij dat zoiets je draagkracht zodanig belast, dat wij als omgeving niet ook nog daarover heen moeten gaan, door te oordelen of onze nieuwsgierige aard voor boetedoening te moeten bevredigen.

Ik blijf me verbazen over het weinige begrip dat we überhaupt, maar bovenal in die kleine roze beweging, voor elkaar hebben.

Herman Janssen
Voorzitter COC Nijmegen

Nieuwe dichtbundel Cees van der Pluijm

De huisdichter van PINK, Cees van der Pluijm, schrijft al bijna dertig jaar voor dit blad. In deze editie sluit hij de serie Portretsonnetten af met het sonnet 'Tot besluit'.

In oktober verschijnt een nieuwe dichtbundel met het werk van Cees van der Pluijm. De bundel gaat verschijnen bij Uitgeverij De Contrabas en heeft als titel 'Voorlopige bestemming'. De gedichten komen uit de reeks Beekgedichten en Portretsonnetten, daarnaast gaan ze over Radio Kootwijk en Park Sonsbeek (Arnhem). Locaties spelen een belangrijke rol, evenals de thema's erotiek, vergankelijkheid, historie.

Cees van der Pluijm
v/h de shakespeareclub

PORTRETSONNETTEN 22

(tot besluit)

Te moe voor dit, voor dat bekaf
En hier te koud en daar te guur
Te arm zelfs voor de bedelstaf

Hij telt zijn dagen bij het uur
Ziet van het koren slechts het kaf
Proeft niet het zoet, maar wel het zuur

Hij kende vroeger rust noch duur
Nu haat hij de gestrekte draf
En dooft het laatste vonkje vuur

Hij draagt zijn lichaam als een straf
Mijdt verre vriend en naaste buur
En neemt een voorschot op zijn graf

Niets rest van wat zijn jeugd hem gaf
Hij sterft bij leven langzaam af

Algemene Ledenvergadering COC

Mediation voor Roze Huis in Nijmegen

Op de extra Algemene Ledenvergadering van 15 september 2010 lichtte het bestuur van COC Nijmegen de ontwikkelingen in Villa Lila voor haar leden toe. Het instituut Villa Lila dat verantwoordelijk is voor het huisvesten van de Nijmeegse homobeweging, ziet geen andere mogelijkheid dan het pand aan de In de Betouwstraat te verkopen. Wat is het antwoord van de grootste huurder van Villa Lila, het COC?

Voorzitter Herman Janssen gaf voor de vijfentwintig aanwezigen zijn versie van wat vooraf ging: 'eind 2008 kreeg COC Nijmegen een brief van Villa Lila waarin nieuwe huisregels werden aangekondigd. Een streng rookregime en een strikt reserveringsbeleid, waarbij het COC wekelijks haar eigen kantoor zou moeten reserveren, lagen in het vooruitschiet. Toen we hierover met Villa Lila in gesprek gingen, bleek dat de financiële situatie van de stichting die Villa Lila beheert, slecht was. Het pand moest dicht, er is een enorme schuld en de medewerkers staan binnenkort op straat, omdat de gemeente de gesubsidieerde banen afschaft. We schrokken, maar samen met Dito! kwamen we tot de conclusie dat we dit als een kans moesten zien om uit te kijken naar een pand dat kleiner was, rolstoelvriendelijk en waar toch alle Nijmeegse LGBT organisaties een plek in konden vinden'.

In de loop van 2009 leenden zowel het COC als het GACH (Gelders Advies Centrum Homoseksualiteit) geld aan de Villa om het hoofd boven water te houden. Ook werd een taskforce opgericht. Janssen: 'De smaken waren: een kleiner pand dat goed aansluit bij onze wensen, of een groter pand dat we delen met andere organisaties'.

Cinemariënburg
De gemeente deed een suggestie van de laatste soort: het pand Cinemariënburg. Het zou echter een dure oplossing zijn, die niet door de homobeweging op te brengen zou zijn, noch van de gemeente te huren zou zijn, omdat die een marktconforme huur van 100.000 euro op jaarbasis zou vragen.

Herman Janssen: 'er is toen een voorlichtingsbijeenkomst in Cinemariënburg georganiseerd door Villa Lila, wat ik onverstandig vond, omdat het de suggestie wekte dat dit onbetaalbare pand een optie zou zijn'. Naast de financiële onhaalbaarheid, weigerden potentiële medegebruikers, filmclubs en allochtone organisaties, met de roze beweging in één pand te zitten.

Plak
Het scenario om de Nijmeegse homobeweging in een kleiner pand te huisvesten, is tot nu toe ook nog niet op een succes gestrand. Suggesties die door voormalig wethouder Scholten werden gedaan bleken ongeschikt en een pand aan de Bloemerstraat, waarbij de Plak de horeca voor zijn rekening zou nemen, is niet te koop en slechts te huur voor een te hoog maandelijks bedrag.

Verkopen
Op 1 juli 2010 had Villa Lila een deadline aan zichzelf gesteld om de beslissing te nemen, het pand te verkopen. Janssen: 'Die datum is door niemand opgelegd, en ook uit financieel oogpunt niet noodzakelijk. Zowel COC Nijmegen als het GACH hebben inzage gevraagd in de stukken. Daaruit blijkt op geen enkele manier dat, hoewel de Villa er financieel niet rooskleurig voor staat, Villa Lila nu over de kop gaat'.

Stichting Beheer Homohuis Nijmegen Villa Lila is een stichting. Er is niemand die een keuze die gemaakt is door de bestuursleden van die stichting zomaar tegenhoudt. Herman Janssen: 'dat is formeel zo. Een bestuur wegstemmen is dan ook niet aan de orde. COC Nijmegen wil echter de bestaande Nijmeegse roze beweging bijeenhouden. We zijn bang door een keuze te maken voor een overhaaste verkoop, vertrouwend op overlevingsdrang van de individuele organisaties, dit een grote kans geeft op wegvallen van betrokkenheid onderling. Villa Lila heeft ons inmiddels de toezegging gedaan geen onomkeerbare acties te ondernemen. Hierdoor kunnen we constructief samen werken aan een oplossing'.

De aanwezige leden op de ALV gaven zowel aan dat de kritiek die op de informatie-avond gegeven werd op het Villa Lila bestuur, gecombineerd met het aanbod om het aan anderen over te laten, ervaren te hebben als een poging tot 'coupe' die verre van chique was. Velen deelden echter de analyse dat het huidige bestuur van Villa Lila een weinig chique reactie over zich af riep. 'Het Villabestuur ziet het niet meer zitten. Hou er dan mee op en geef het stokje door!', liet een aantal aanwezigen weten.

Mediation
Voorzitter Janssen richtte zijn blik op de toekomst: 'we zijn met het huidige Villabestuur on speaking terms, en zijn door de wethouder op advies van de Adviescommissie Homolesbisch beleid van de gemeente Nijmegen gevraagd om deel te nemen aan een mediationtraject met het bestuur van Villa Lila. Homojongerenorganisatie Dito! en anderen zijn hier niet bij uitgenodigd, maar ik denk dat het al wat waard is als Villa Lila en COC Nijmegen op één lijn zitten! We gaan op de uitnodiging in'. Wat is de insteek? Herman Janssen: 'Villa Lila wil als beheersorganisatie ophouden te bestaan. De roze beweging wil echter door. In welke vorm wordt dan de huisvesting georganiseerd? Dat is de vraag'.

Nabije toekomst
Tijdens de mediation draait de Villa door, blijkbaar met verlies. Het bestuur van COC Nijmegen liet op de ALV weten, dat de oplossing om het pand te verkopen aan een zorginstelling, waar onze organisaties dan 'te gast' zouden zijn in de avonduren, geen duurzame oplossing zou zijn, omdat de drempel om op de activiteiten te komen dan alleen maar groter zou zijn. Daarnaast is het bestuur niet op de hoogte welke tijden deze zorginstelling de villa zelf in gebruik heeft. In de tussentijd zou de suggestie kunnen worden gedaan om de tapinstallatie te sluiten, omdat die bewezen meer kost dan oplevert.

Uitzicht
Op de vergadering werd, als input voor het mediationproces, een aantal oplossingen verkend. Wat is ongetwijfeld nodig voor een oplossing op lange termijn? Persoonlijke leningen van individuen? Reserves van COC Nijmegen? Clem Bongers had ook nog iemand aangeboden die wel wil meedenken! Wordt de Albrechtstichting aangesproken? Voor die optie moet het nieuwe pand wel een 'COC pand' zijn. Janssen: 'we gaan voor een pluriforme homobeweging, dus mijn voorkeur heeft dat niet'.

Het bestuur, dat aan het eind van de avond, met unanieme stemmen verkozen, aangevuld werd door secretaris Oot Kerkhoven en Algemeen Bestuurslid en voormalig Dito!-bestuurslid Linda van der Leest, zegde toe geen fundamentele beslissingen te nemen zonder deze voor te leggen aan de ALV. Mogelijk zullen op de ALV van november dus weer nieuwe stippen aan de horizon staan.

[JH]

'Het nieuwe Dito! bestuur is gearriveerd'

Van links naar rechts: Jesper Dijkstra: Bestuurslid Vrijwilligersbeleid & PR – Elcke Tiemessen: Penningmeester – Thomas Pruijsen: Voorzitter – Arieke Kupers: Bestuurslid Activiteiten – Judith van den Berg: Secretaris, interim bestuurslid Dienstverlening

'Kegels' – *Peter van Loon*

PINK KUNST

Het betreffen twee objecten van keramiek. Ze zijn wit en hebben de vorm van een kegel die je ook ziet in bowlingcentra. Ze zijn ook net zo groot, denk ik. Het verschil met een bowlingkegel zit 'm daar in dat aan ieder van de kegels halverwege de 'buik' een klein armpje is gemaakt. Aan het armpje zit weer een zwart koffertje. Op deze wijze wordt de kegel een mannetje. De twee mannetjes zijn niet identiek. De stand van de arm verschilt. Door de mannetjes naast elkaar te zetten, lijkt er wat dynamiek in te zitten.
De kegels waren onderdeel van een eindexamenproduct van een kunstacademiestudent te Arnhem. Deze student heeft totaal 15 kegels gemaakt en had ze opgesteld in een bowlingdriehoek.
In 2004 ben ik in Nijmegen gaan wonen. Mijn relatie was net achter de rug en ik had besloten om mijn betaalde baan anders te gaan doen. Ik ben opgeleid

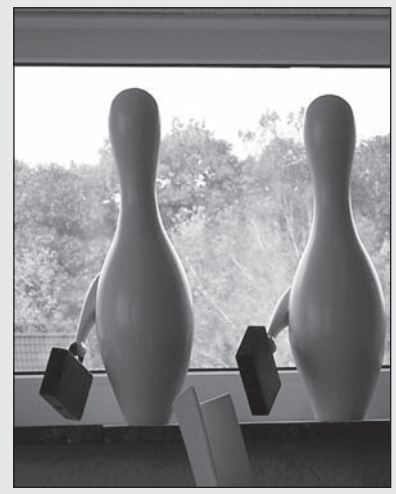

tot accountant, droeg elke dag netjes een pak met stropdas en leefde het leven wat je daar bij geacht wordt te leven. Met het besluit om in Nijmegen te gaan wonen wilde ik hiermee breken.

Toen ik net een paar maanden in Nijmegen woonde, zag ik deze kegels staan in de etalage van 'Bart, kunst in huis' aan de Ziekerstraat in Nijmegen. Voor mij symboliseerden de objecten direct de voorgaande periode. De kegels hebben een grote uitstraling van conformisme. Het zijn mannetjes, maar het zijn geen individuen. Ze zijn uitdrukkingsloos maar wel keurig.
Op dit moment staan de kegels in de woonkamer. Regelmatig kijk ik naar ze. Ze inspireren me om te blijven proberen eigen keuzes te maken. Niet onbewust mee te gaan met wat voorbij komt. Bewust te handelen.

Ik vond het erg grappig om te horen dat de kunstenaar op zijn beurt geïnspireerd werd tot het maken van deze kegels door zijn broer die accountant was en elke dag in pak naar zijn werk ging.

[PvL]

Roze Woensdag 2010 [3]

De lopers passeren opgewekt het feestgedruis tijdens de Roze Woensdag. *(Foto: Alexander van Hoboken)*

De pers is volop actief tijdens de Roze Woensdag.
Het levert namelijk veel vrolijke plaatjes op en goed nieuws is schaars normaal gesproken. *(Foto: Alexander van Hoboken)*

Raadslid Albaer Hillen en Clem Bongers ontmoeten elkaar tijdens de Roze Woensdag.
'Toute Nimegue' was sowieso uitgelopen om de wandelaars vrolijk welkom te heten. *(Foto BvD)*

Column over soa/hiv/aids en veilige seks

ZUSTERS

Sinds mijn eerste bezoeken aan Berlijn, toen de muur er nog stond en West Berlijn een eiland was waar veel meer mogelijk was dan in de rest van West Duitsland kom ik steevast "Die Schwestern der Perpetuellen Indulgenz" tegen, de Zusters der Eeuwigdurende Indulgentie. Dat laatste woord laat zich vertalen als 'aflaat', maar ook als 'uitspatting'. De Orde der Zusters vond zijn oorsprong in San Francisco. Ze organiseerden bizarre shows met veel humor die zeer succesvol waren. Met de uitbreiding van aids in de tachtiger jaren richtten de nonnen zich onder leiding van zuster Florence Nightmare op aidspreventie. Ze gaven talloze folders over veilig vrijen uit waarin op humorvolle manier tips stonden zonder moraliserende ondertoon.
In de loop van de jaren ontwikkelde zich uit de oorspronkelijke dragqueens de typische nonnenverschijning van de zusters: een witgeschilderd gezicht dat de dood symboliseert, maar dat tegelijkertijd wordt opgefleurd door kleurige accenten die levensvreugde uitstralen. De Orde werd wereldwijd gekopieerd: van Australië naar Indonesië en Thailand, in Columbia en Chili, en in Europa in Frankrijk, Engeland en Duitsland. In Keulen, Berlijn of Hamburg kun je ze tegenkomen bij elke grote homomanifestatie. Ze lopen in prachtige jurken uiterst sierlijk en charmant rond met handtasjes of korfjes condooms, veilig-vrij snoepjes en -folders die gratis worden uitgedeeld en ze houden je bij tijd en wijle met een grote ontwapenende grijns een collectebus onder je neus. Als je daar niets in doet is het ook geen probleem. Er zijn inmiddels meer dan 1500 Zusters over de hele wereld die miljoenen hebben ingezameld voor soa-preventie én zorg voor mensen met hiv-aids.
De Zusters hebben de gelofte afgelegd om onbaatzuchtig te zijn, tranen te drogen, handen vast te houden, een luisterend oor te bieden en zorg te bieden. Ze zamelen geld in, geven voorlichting en zijn te allen tijde liefdevol en charmant.
En het resultaat is dat, waar ze ook verschijnen, iedereen met ze op de foto wil. De nonnenorde heeft zich - voor zover ik weet - niet tot Nederland uitgebreid. Maar wie zich er in verdiept zou vandaag nog een begin kunnen maken. De Stichting Ondersteuning Aids Actviteiten Nijmegen is er voor om daar ondersteuning bij te bieden, evenals bij andere preventie-activiteiten. Omgekeerd kan ook SOAAN gesteund worden met een donatie op bankrekening 1593359.

John van den Broek
info@aidsactiviteitennijmegen.nl

Soaan (Stichting Ondersteuning Aids Activiteiten Nijmegen) financiert initiatieven gericht voorlichting en preventie van HIV/Aids in de regio Nijmegen. Aanvragen kunnen schriftelijk worden ingediend bij het bestuur van de stichting. Soaan biedt doorgaans een financiële bijdrage van niet meer dan € 500 hoewel daar bij uitzondering van kan worden afgeweken.

Richt je aanvraag aan: Soaan Wilhelminasingel 36, 6524 AN Nijmegen, Telefoon: 024 323 36 87 (penningmeester) of 024-355 42 12 (voorzitter).
Kijk voor meer informatie op www.oude-aandelen.nl/soaan

De Zusters der Eeuwigdurende Indulgentie.

Voorronde COC songfestival Nijmegen èn midden Gelderland!

Voor de eerste keer gaan zowel COC Nijmegen als COC midden Gelderland tegelijkertijd op zoek naar een kandidaat voor het nationaal COC songfestival! Voor beide COC's wordt een afgevaardigde gekozen voor het nationale COC songfestival in Vlissingen. Publiek wat rekent op een Idols afvalrace komt bedrogen thuis. Het belooft weer een charmante gemoedelijke show te worden, met groot respect voor de artiesten, muziek en het songfestival. U wordt getrakteerd op maar liefst 10 totaal uiteenlopende optredens. Vijf namens COC Nijmegen & vijf namens COC midden Gelderland. Allen met als doel hun COC te vertegenwoordigen in Vlissingen. De enige voorwaarde voor de optredens is dat de liedjes affiniteit hebben met homoseksualiteit. Daarnaast kan het publiek weer rekenen op diverse supportacts van o.a. studenten van de Willem Nijholt academie. Door de unieke samenwerking van enthousiaste vrijwilligers van COC Nijmegen & COC midden Gelderland, belooft het een onvergetelijke avond te worden. De winnaars worden bepaald door een deskundige vakjury onder leiding van Tessa internationaal en het publiek in de zaal! De presentatie is wederom in handen van Albert-Jan Aartsen.

Meer informatie op:
www.COCsongfestivalnijmegen.nl
De kaartverkoop is gestart op de site
www.delindenberg.com

Interview Henk Beerten

Wethouder ‘roze’ cultuur en onderwijs

Henk Beerten in gesprek met ‘Nijmeegse Annie’ tijdens de Roze Woensdag. *(Foto Alexander van Hoboken)*

Begin dit jaar wordt Henk Beerten benoemd tot wethouder voor Cultuur, Mobiliteit en Onderwijs. In het collegeakkoord is afgesproken dat voorlichting over homoseksualiteit uitgebreid wordt richting het basisonderwijs. Het schooljaar is inmiddels begonnen. Staan de basisscholen in de startblokken om met deze voorlichtingen te beginnen? Neen. Het is eerst wachten op een goed projectvoorstel. PINK praat met Henk Beerten over homo-emancipatie, onderwijs en cultuur.

Eind jaren ’90 staat de oud voorzitter van COC Nijmegen en COC Nederland al aan de schoolpoort te rammelen om voorlichting op scholen over homoseksualiteit te promoten. Er is daarna veel verbeterd. Inmiddels staan de sterren politiek gezien gunstig om hierin ook het basisonderwijs te betrekken. Als wethouder voor Onderwijs kan hij zijn politiek gewicht in de schaal leggen om dit daadwerkelijk mogelijk te maken.

Henk Beerten: “In 1996 heeft het COC voor haar lustrum een campagne gevoerd onder de titel ‘homoseksualiteit: net zo gewoon als wiskunde’. Er is toen een congres gehouden en een rapport verschenen met als titel ‘de heteroseksuele school’. Dat is allemaal van belang geweest om het beleid voor voorlichting over homoseksualiteit een stevige basis te geven. Daar mogen we best trots op zijn. Het is nu wel onze taak om dit uit te bouwen. De winnaars van de Burgemeester Dalesprijs reiken ons nu een methode aan om dit uit te voeren en wel structureel.
We hebben in het collegeakkoord afgesproken dat de bovenbouw van het basisonderwijs en het voortgezet onderwijs, denk bijvoorbeeld ook aan het ROC, aandacht besteed wordt aan homoseksualiteit. Dat plan moeten we nu van de grond trekken. Aangezien ik schoolbesturen niet kan verplichten deze voorlichtingen in hun lesprogramma op te nemen, ligt mijn rol meer in het stimuleren van deze methode en het daadwerkelijk geven van deze voorlichtingen. Als wethouder voer ik natuurlijk regelmatig overleg met de schoolbesturen. Ik zal daar mijn invloed aanwenden. Daarin wordt ik gesteund door het hele college van burgemeester en wethouders. Dus als ik deuren kan openen dat ik dat zeker doen.”

“Ik ben van mening dat het COC of de projectorganisatie met een goed voorstel moet komen om de voorlichtingen op de basisscholen op te starten. Het is geen kleinigheid. Ik kan wel helpen om bij de schooldirecties binnen te komen.
Er zijn 45 basisscholen dus dat is best veel. Heb je genoeg mensen om deze allemaal te bedienen? Een deel zal door vrijwilligers en ervaringsdeskundigen gedaan moeten worden. En een deel door het onderwijzend personeel.
Als er kosten aan verbonden zijn, dan kunnen wij kijken of er binnen het budget geschoven kan worden met geld zodat we belangrijke nieuwe initiatieven zoals deze mogelijk kunnen maken.
Intern treffen we voorbereidingen om middelen te reserveren en er wordt ambtelijk overlegd hoe de begeleiding of aansturing geregeld moet worden.
Of het ingepast moet worden in de bestaande begeleidingscommissie voor het voortgezet onderwijs of dat het een aparte begeleidingscommissie moet worden. Kortom, in ieder geval moet het COC de inhoudelijke aanzet leveren, en dan kunnen we verder. Ik hoop wel dat het dit jaar nog duidelijk wordt, zodat we snel met de uitvoering van start kunnen gaan. Het is belangrijk dat er voorlichting gegeven gaat worden want de tolerantie neemt af. Daarom moet je homoseksualiteit op jonge leeftijd al bespreekbaar maken en wel structureel in het basisonderwijs.”

Cultuur
De wethouder voor Cultuur gaat ook over homocultuur en die verdient volgens hem een plek in de stad.
“De homocultuur dient zichtbaar te zijn in de stad. Ik vind het jammer dat deze op een aantal terreinen minder zichtbaar is. Zo is er minder homohoreca dan een aantal jaren geleden. Daar staat tegenover dat er wel regelmatig een roze netwerkborrel wordt georganiseerd. En de Roze Woensdag is de laatste jaren weer groots en een heel mooie manier om de homocultuur te laten zien.
Als college van B&W waren we met een aantal homoburgemeesters uit het hele land aanwezig. Verder zeg ik ‘petje af’ voor wat het COC allemaal doet, zoals de Hand in Hand acties. Om met zulke acties echt iedereen te bereiken blijft natuurlijk heel moeilijk. Telkens als ik het jaarverslag van het COC Nijmegen zie ben ik onder de indruk.”
“Als de homocultuur zichtbaar in de stad moet zijn, geldt dat ook voor Villa Lila. En daar maak ik me wel zorgen

Wethouder Henk Beerten zet in op voorlichting over homoseksualiteit in het basisonderwijs.

om. Er moet natuurlijk goed gekeken worden wat je echt nodig hebt.
En als je het pand wilt verkopen vind ik persoonlijk dat je dat pas kunt doen als de huurders zoals het COC en Dito! een andere plek hebben. Het touwtrekken om de toekomst van de huisvesting sleept nu al te lang en het werkt ernstig belemmerend voor elke verdere ontwikkeling. Ik mis hier daadkracht van alle partijen. Er wordt nu helaas te weinig naar de toekomst en niet erg creatief naar oplossingen gekeken.

“De gemeente heeft een ondersteunende rol en denkt creatief mee zoals in het onderzoek naar de mogelijkheden van Cinemariënburg. De gemeente heeft dus een positieve houding. De gemeente heeft ook eigen panden, maar die worden wel verhuurd tegen marktconforme tarieven.
Er staan nu wel veel winkelpanden leeg. Ik kan me een aantal van die ruimtes wel voorstellen als geschikt voor COC en Dito! om kantoor-, vergader- en ontvangstruimtes te gebruiken. Horeca voor bijvoorbeeld Café Dapper, de dames- of herensalon zou je dan elders moeten vinden.”

“Het zijn dus moeilijke tijden en moeilijke relaties. Toch weet ik dat de homo/lesbische beweging sterk is. Ze kan altijd nieuwe energie vinden en altijd weer nieuwe initiatieven ontwikkelen. Dat zie je bijvoorbeeld bij voorlichting op basisscholen, of de acties naar zorginstellingen enzovoorts. De beweging is dus krachtig. Dat je soms eerst iets moet afbreken om op te bouwen kan ik me echter ook voorstellen.”
Een ander onderwerp waar ik met me met betrekking tot cultuur wel zorgen over maak is HIVpreventie. Er zijn telkens weer opnieuw jongeren die met HIV geconfronteerd worden. Er wordt steeds meer onveilig gevreeën. Ondanks de huidige behandelingen is er alle reden voor om meer aandacht te besteden aan veilig vrijen. Misschien is het vanwege de mogelijke behandeling moeilijker dan vroeger. Bij SOAAN is er geld beschikbaar voor nieuwe initiatieven. Op dit moment wordt dit alleen door de GGD en Dito! gebruikt. Bij het COC pakt Tjeu Borremans dit issue op. Het is belangrijk dat de homobeweging een stevigere positie gaat innemen op veilig vrijen.”

Polarisatie
Inmiddels is het nieuwe college van B&W een klein half jaar actief. Henk Beerten constateert dat in zijn werk inmiddels alle onderwerpen uit zijn portefeuille de revue zijn gepasseerd.
“Het is allemaal veel concreter dan ik van te voren dacht. En omdat het zo concreet is, is het ook zoveel leuker om allemaal te behandelen.
De sfeer en collegialiteit in het college is heel goed. Wij werken goed samen op onderwerpen die onze portefeuillegrenzen overstijgen.
Dat doen we allemaal met veel plezier.”
Op het moment dat dit gesprek gevoerd wordt, onderhandelen de VVD, PVV en CDA over een minderheidskabinet met gedoogsteun. We spreken met de wethouder over het politieke landschap van Nederland. Dit heeft namelijk ook gevolgen voor de gemeenten.

“Ik maak me grote zorgen over de polarisatie in Nederland. De laatste 10 jaar wordt een deel van de bevolking, impliciet en expliciet, in diskrediet gebracht. De PVV speelt hierin de belangrijkste rol. Wilders weet telkens de boodschap te verkondigen dat moslims niet te vertrouwen zijn en dat de islam geen geloof is maar een ideologie. Hoewel ik zelf de godsdienstvrijheid weet te relativeren, gaat Wilders die echt aantasten. De hele opstelling van Wilders leidt tot polarisatie. Het gaat om zijn standpunt, zijn mentaliteit en de toon waarop hij zijn dingen zegt. Als hij al voor de integratie van allochtonen zou zijn, bereikt hij met zijn acties echter het tegenovergestelde. Het wordt een selffulfilling prophecy. Het is een klassieke strategie om chaos te veroorzaken en vervolgens jezelf als potentiële oplossing voor de problemen te presenteren. Wilders geniet van deze situatie en van zijn populariteit. Wanneer het minderheidskabinet er werkelijk komt dan kan Wilders vanalles dicteren. Er zal ook geen bestuurlijke vernieuwing komen. Het wordt zwaar weer. Ook voor de gemeenten.”

Het college is al door Wilders onder vuur genomen. Een subsidie aan Ar Rayaan, een islamitische organisatie, leidde tot de uitspraak dat Nijmegen een sharia-socialistisch bolwerk is. Dit college krijgt te maken met mediacrises.
“Volgens mij is de zaak goed door de gemeente opgepakt. We proberen deze kwesties zo goed mogelijk en helder te beoordelen. Daarbij zoeken we het evenwicht. We gaan direct het gesprek aan met betrokken groepen. We proberen feiten en gevoelens te onderscheiden. De radicale islam bestrijd je niet door de hele islam te bestrijden. Je moet telkens heel goed en specifiek kijken waar je mee te maken hebt.”

“Door internet zijn er nu veel middelen om meningen te uiten. Mensen reageren vooral op elkaar en zo kan één onderwerp een mega-issue worden op internet, de media en de politiek.
De gemeente heeft een interne structuur die een soort crisismanagement kan verzorgen. Hoewel je niet alles in de hand kunt hebben, werkt dat goed. Van belang is altijd dat je meteen contact hebt met de betrokken groepen.”

[BvD]

Reactie op voorstel van Wethouder Beerten:

COC voorlichting in het basisonderwijs

**Wethouder Beerten geeft aan dat het aan het COC is om een plan te bedenken om op de basisscholen voorlichting te gaan geven. We beschouwen het als een compliment dat de wethouder de initiërende en voortrekkersrol voor het COC weggelegd ziet.
Desalniettemin vinden wij dit teveel credits voor het COC. Het succes dat wij boeken op het Voortgezet Onderwijs, is een gezamenlijk succes, niet enkel van COC Nijmegen. Door intensieve samenwerking met GGD Nijmegen, de Nijmeegse scholen, Dito! en Gemeente Nijmegen kunnen we bereiken wat we bereiken.**

En dat er voorlichting gegeven moet worden, daar vinden we elkaar helemaal. En voor dat gedeelte mag en moet men zelfs naar COC Nijmegen kijken, want dat is een van onze hoofdactiviteiten, waar we erg goed in zijn. De uitnodiging zullen we dan ook ter harte nemen en het lijkt ons goed dat we hierover spoedig afstemming zoeken met de gemeente.

Een van onze wensen in het plan zal bijvoorbeeld worden dat de voorlichtingen op de basisscholen vanuit het brede samenwerkingsverband, dat er nu al is voor de Voortgezet Onderwijsscholen, wordt opgezet. Tegelijk zien we dat de startpositie voor basisscholen anders is dan toen het huidige VO traject startte op middelbare scholen. Met deze uitdaging dienen we rekenschap te houden en dit zal het plan er anders uit laten zien dan het traject voor het VO. Gelukkig wil de wethouder de middelen die hij tot zijn beschikking heeft inzetten om een goede start te maken op de basisscholen en hiervan zullen wij uiteraard dankbaar gebruik maken.

Joris Blaauw, coördinator Team Voorlichting &Herman Janssen, voorzitter COC Nijmegen